

PhDr. Bohumil Baďura, CSc.

Oponentský posudek diplomové práce

Jakub Tříška, Československo-kolumbijské vztahy v meziválečném období. Praha, Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Středisko ibero-amerických studií 2006. 106 stran.

Pokud vím, největší pozornost Kolumbii věnoval z našich historiků Ivo Barteček, který přihlédl i k situaci v třicátých letech 20. století, jež jsou spolu s předchozím desetiletím dobou, do níž zaměřuje svůj výzkum Jakub Tříška. Nešel však do takových podrobností a hlavně se nezabýval studiem vývoje československo-kolumbijských vztahů v období mezi dvěma světovými válkami. Tříškova diplomová práce zaplňuje tedy mezeru v našich poznatcích o této problematice. Neomezuje se však pouze na ni, nýbrž pojednává i o politické a hospodářské situaci v Kolumbii ve zkoumaném období. Z části je tomu tak i proto, že materiálu pro studium československo-kolumbijských vztahů není mnoho, z části je autor veden snahou přiblížit čtenáři latinskoamerickou zemi, o níž československá zahraniční politika projevovala až do třicátých let malý zájem. Kontakty s Kolumbií, které se rozvíjely od začátku dvacátých let, byly především obchodního rázu. Autor nejprve informuje o institucionálním rámci, v němž se rozvíjely snahy o obchodování s Latinskou Amerikou, zvláště o činnosti Ústavu pro zahraniční obchod, aby pak přešel k prvnímu návrhu na obchodní dohodu s Kolumbií (ve formě výměnných not), kterou předložil z kolumbijské strany její honorární generální konzul v Československu Antonín Syka. Na základě archivních pramenů odhaluje Tříška, jaký osud měly kroky k formalizaci obchodní dohody, k níž se posléze dospělo až v r. 1937 a jejíž znění uvádí v příloze. Důležité jsou jeho informace o rozsahu a náplni československého obchodu s Kolumbií, i když je autor mohl obohatit údaji o dovozu a vývozu v jednotlivých letech.

Nejprínosnější a nejvýznamnější částí jeho práce je kapitola o emigraci a kolonizaci. Ačkoliv Kolumbie nepatřila k zemím, kam by směřovalo mnoho emigrantů, kolumbijské orgány věnovaly otázce zakládání kolonií a v této souvislosti i imigraci značnou pozornost, kterou se Tříška podrobně zabývá. Ještě zajímavější je jeho zkoumání různých návrhů a zpráv, které se bezprostředně týkají vyhlídek na československou emigraci do Kolumbie jako účastníka plánovaných kolonií. Kromě studia oficiálních kolumbijských dokumentů, s nimiž seznamuje čtenáře, věnuje Tříška velkou pozornost projektům inženýra Aloise Hory, Čecha usedlého v Kolumbii, jež jsou nesporně pozoruhodné, i když nebyly realizovány. Lze říci, že tato kapitola se Tříškovi velmi povedla. Je také nejobsažnější (42 stran), tvořící fakticky jádro diplomové práce. Krátkou, i když nezanedbatelnou epizodu v československo-kolumbijských vztazích tvořila v r. 1934 mise generála Klecandy, které je věnována následující kapitola. Obsahuje i biografické údaje o gen. Klecandovi od jeho narození v r. 1888 až do jeho smrti

v r. 1947. O Klecandově misi bylo již v literatuře pojednáno, ale Třískovo zpracování není rozhodně zbytečné. V seznamu literatury zapomněl však uvést článek Jaroslava Boučka (IAP XX/1988, s. 85-90), v němž se rovněž hovoří o Klecandově misi a zájmech firmy Škoda v Kolumbii. Pro doplnění poznatků o práci gen. Klecandy v této zemi by bylo asi záhodné pátrat po svazku jeho návrhů kolumbijským vojenským autoritám (věnovaném prezidentu Benešovi), který mně před mnoha lety půjčil do studovny Vojenského historického archivu jeho tehdejší vedoucí pan Starosta. Stránky o Kolumbii v třicátých letech měly spíše stati o Klecandově misi předcházet. Kapitola o prezidentu Enrique Olayovi Herrerovi nepostrádá zajímavosti jako medailón této významné osobnosti a přítele Československa i jako zdroj poznatků o politickém vývoji v Kolumbii, zatím co pro postoj Kolumbie v kontextu americké politiky není bez významu informace o VIII. Panamerické konferenci, jež diplomovou práci uzavírá.

Třískova diplomová práce může být, pokud jde o zpracování jejího v názvu uvedeného tématu, stěží ve svém celku překonána na základě našich pramenů. Navrhuji, aby byla ohodnocena jako výborná.

Bohumil Baďura

Praha, 18. září 2006.